01/07/2020

“Τα θαύματα, απόδειξη της αιωνίου ζωής”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το διήμερο 30 Ιουνίου και 1 Ιουλίου, εορτάστηκε στην Ιερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας η μνήμη των Αγίων Αναργύρων Κοσμά και Δαμιανού. Την παραμονή της εορτής το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε και κήρυξε το θείο λόγο στον πανηγυρικό εσπερινό στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό των Αγίων Αναργύρων Βεροίας.

Ανήμερα της εορτής το πρωί ο Σεβασμιώτατος λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό των Αγίων Αναργύρων στο Νησί Ημαθίας.

Ο Σεβασμιώτατος στο κήρυγμα του κατά τον Πανηγυρικό Εσπερινό ανέφερε μεταξύ άλλων: «Δίκαιοι εἰς τόν αἰῶνα ζῶσι καί ἐν Κυρίῳ ὁ μισθός αὐτῶν», λέγει ὁ σοφός Σολομῶν, ὅπως ἀκούσαμε πρίν ἀπό λίγο στά ἱερά ἀναγνώ-σματα τῆς ἑορτῆς τῶν ἁγίων Ἀναρ-γύρων. Οἱ δίκαιοι, δηλαδή οἱ εὐσεβεῖς, ζοῦν αἰώνια καί ἀπολαμ-βά-νουν τήν ἀμοιβή τους ἀπό τόν Κύ-ριο.

ΔΕΙΤΕ ΕΔΩ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

Καί ὁ λόγος τοῦ σοφοῦ βασιλέως ἐπιβεβαιώνεται στίς ἱερές μορφές τῶν δύο ἑορ-τα-ζομένων ἁγίων. Ἔζη-σαν οἱ ἅγιοι Κοσμᾶς καί Δα-μια-νός πρίν ἀπό δεκαεπτά αἰῶνες στή Ρώμη καί μαρ-τύ-ρησαν, γιατί ἦταν χριστιανοί καί θε-ράπευαν τούς ἀνθρώπους δω-ρεάν, προσφέ-ρο-ντας τίς ἰατρικές τους γνώσεις καί διδάσκοντάς τους συγχρόνως τήν πίστη στόν Χριστό.

Μαρτύρησαν διά λιθοβολισμοῦ, μέ ἕνα φρικτό καί ἐπώδυνο μαρ-τύριο, καί οἱ διῶκτες τους ἀσφα-λῶς θά πίστευαν ὅτι θανατώ-νο-ντάς τους θά διέγραφαν γιά πάντα τό ὄνομά τους καί τή μνήμη τους. Ὅμως ἀπέ-τυχαν στίς σκέψεις καί τίς ἐλ-πίδες τους, γιατί ὄχι μόνο δέν ἔσβυσαν τά ὀνόματα τῶν δύο ἰα-τρῶν ἀπό τή μνήμη καί τίς ψυ-χές τῶν ἀνθρώπων, ἀλλά ἔγινε ἡ ἀγάπη τους γι᾽ αὐτούς πιό ἰσχυρή, ὁ σεβασμός τους μεγαλύτερος καί ἡ μνήμη τους αἰωνία.

Οἱ διῶκτες τους ξεχάστηκαν. Τά ὀνόματά τους κανείς δέν τά θυ-μᾶται. Ποιοί ἦταν αὐτοί πού τούς δίκασαν καί τούς ἔκριναν ἐχθρούς τοῦ κράτους, γιατί δέν ἐφάρμοζαν δῆθεν τούς νόμους τοῦ αὐτοκρά-το-ρα καί δέν προσκυνοῦσαν τούς ψεύτικους θεούς τῶν εἰδώλων ἀλλά τόν Χριστό, κανείς πλέον δέν ξέρει. Ὅμως τά ὀνόματα τῶν δύο ἰατρῶν, τοῦ Κοσμᾶ καί τοῦ Δα-μιανοῦ, πού εὐεργέτησαν τό-σους ἀνθρώπους στή Ρώμη, ὄχι μόνο τά θυμοῦνται οἱ ἄνθρωποι μέχρι σήμερα καί θά τά θυμοῦνται στούς αἰῶνες, ἀλλά τά τιμοῦν καί προστρέχουν σ᾽ αὐ-τούς ζητώντας τή χάρη καί τή βοή--θειά τους.

Καί δέν τή ζητοῦν μόνο, ἀλλά καί τή λαμβάνουν. Γιατί διαφο-ρε-τικά δέν θά προσέ-τρε-χαν σ᾽ αὐ-τούς, δέν θά τούς πα-ρακαλοῦσαν καί σή-μερα νά τούς θε-ραπεύσουν ἀπό τίς ἀσθέ-νειές τους. Γιατί διαφορε-τικά δέν θά συγκε-ντρω-νόμασταν καί ἐμεῖς σήμερα στόν ἱερό ναό τους γιά νά προ-σευχηθοῦμε στή μνήμη τους καί νά ζητήσουμε τή μεσιτεία τους πρός τόν Θεό.

«Δίκαιοι εἰς τόν αἰῶνα ζῶσι καί ἐν Κυρίῳ ὁ μισθός αὐτῶν».

Ζοῦν, λοιπόν, αἰώνια οἱ ἅγιοι Κο-σμᾶς καί Δαμιανός, γιατί ἔζη-σαν στή γῆ μέ εὐσέβεια, τηρώντας τόν νόμο καί τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ μέ πίστη, καί ἀπέδειξαν αὐτή τους τήν πίστη ὄχι μόνο μέ τά ἔργα τῆς ἀγάπης τους πρός τούς πάσχοντες

συνανθρώπους τους ἀλλά καί μέ τό μαρτύριό τους.

Ποιά εἶναι ὅμως ἡ ἀνταμοιβή τους ἀπό τόν Θεό στήν ὁποία ἀνα-φέρεται ὁ σοφός Σολομῶν; Εἶναι ἡ αἰώνια ζωή.

Τήν αἰώνια ζωή ἐπιθυμοῦμε καί ἐπι-διώκουμε ἀνέκαθεν οἱ ἄνθρω-ποι, ἀνε-ξάρτητα ἀπό θρησκεῖες καί ἰδεο-λογίες. Ὅλοι θέλουμε νά ζή-σου-με αἰώνια καί προσπαθοῦμε μέ ποικίλους τρόπους νά τό ἐπι-τύ-χου--με. Αὐτός ὅμως πού μπορεῖ νά μᾶς χαρίσει τήν αἰώνια ζωή, γιατί εἶναι ὁ μόνος αἰώνιος καί αὐτός πού μᾶς δημιούργησε, γιά νά τήν ἀπολαύσουμε καί ἐμεῖς οἱ ἄν-θρω-ποι, εἶναι μόνον ὁ Θεός. Καί ὁ Θεός τήν προσφέρει μόνο σέ ὅσους τόν γνω-ρί-ζουν καί τόν πιστεύουν, σέ ὅσους θέλουν νά εἶναι μαζί του καί ἀγω-νίζονται γι᾽ αὐτό ἀκολου-θώντας τίς ἐντολές του ἀπό τήν ἐπίγεια ζωή. Γιατί αἰώνια ζωή, ὅπως λέγει ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, εἶναι νά γνω-ρί-ζει ὁ ἄνθρωπος τόν Θεό καί τόν Χριστό. «Αὕτη ἐστιν ἡ αἰώ-νιος ζωή, ἵνα γινώσκωσί σε τόν μόνον ἀληθινόν Θεόν καί ὅν ἀπέσταλκας Ἰησοῦν Χριστόν». Καί ἡ γνώση τοῦ Θεοῦ περνᾶ μέσα ἀπό τίς ἐν-το-λές του καί τήν τήρησή τους, αὐ-τές πού τήρησαν καί οἱ ἑορ-τα-ζό-μενοι ἅγιοι Ἀνάρ-γυ-ροι καί γι᾽ αὐτό ἀπολαμβάνουν τήν αἰώνια ζωή κοντά στόν Χρι-στό.

Ἀπόδειξη τῆς αἰωνίου ζωῆς πού ἀπολαμ-βάνουν εἶναι καί τά θαύ-ματα πού ἐπιτελοῦν διά τῆς χά-ρι-τος τοῦ Θεοῦ. Διότι, ἐάν δέν ὑπῆρ-χαν, ἐάν δέν ἀπολάμβαναν οἱ ἴδιοι τήν κοινωνία τοῦ Θεοῦ, δέν θά ἦταν δυνατόν νά θαυμα-τουρ-γοῦν καί νά θεραπεύουν τίς ἀσθέ-νειες ἐκεί-νων πού τούς ἐπικα-λοῦ-νται.

Ἀδελφοί μου, ὁ λόγος τοῦ σοφοῦ Σολομῶντος, «δίκαιοι εἰς τόν αἰ-ῶ-να ζῶσι καί ἐν Κυρίῳ ὁ μισθός αὐ-τῶν», καί τό παράδειγμα τῆς ζωῆς τῶν ἁγίων ἐνδόξων Ἀναργύ-ρων Κοσμᾶ καί Δαμιανοῦ, ἄς προ-βλη-ματίσουν καί ἐμᾶς.

Ἄς προσπα-θή-σουμε καί ἐμεῖς, χω-ρίς νά ἐπη-ρε-αζόμαστε ἀπό ὅσα συμβαίνουν γύρω μας, χωρίς νά ἐπηρεαζό-μα-στε ἀπό τήν ἁμαρτία καί τήν ἀδια-φορία γιά τόν Θεό πού πλεονάζει· χωρίς νά ἐπηρεα-ζό-μαστε ἀπό ἐκεί-νους πού πολε-μοῦν τήν πίστη στόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία καί ἐπιδιώκουν νά τήν βγάλουν ἀπό τή ζωή τῶν ἀν-θρώπων, νά ζοῦμε σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, νά ζοῦμε μέ σε-βασμό στίς ἐντολές του, νά ζοῦμε δείχνοντας ἔμπρα-κτα τήν ἀγάπη μας στούς ἀδελ-φούς μας, ὅπως ἔκαναν καί οἱ ἑορ-ταζόμενοι ἅγιοι Ἀνάργυροι, γιά νά ἀξιωθοῦμε καί ἐμεῖς τῆς αἰωνίου ζωῆς καί τοῦ μι-σθοῦ πού χαρίζει ὁ Κύριος σέ ὅσους τόν πιστεύουν ἀλλά καί τόν ἀκο-λουθοῦν.

Ο Σεβασμιώτατος στο κήρυγμα του κατά την Θεία Λειτουργία ανέφερε μεταξύ άλλων: «Ζηλοῦτε δέ τά χαρί-σμα-τα τά κρείτ-τονα». Μόλις προχθές ἑορτά-σαμε τή

μνήμη τοῦ ἁγίου ἐν-δόξου ἀπο-στόλου Παύ-λου, τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς το-πικῆς μας Ἐκκλη-σί-ας, αὐτοῦ πού κήρυξε τόν Χριστό στήν περι--χή μας.

Ὅμως ὁ ἀπόστολος Παῦ-λος δέν ἔπαυσε ποτέ νά κη-ρύτ-τει στήν Ἐκκλησία μας, γιατί τόν ἀκοῦμε σχεδόν σέ κάθε θεία λειτουργία μέσα ἀπό τίς ἐπιστολές του. Τόν ἀκοῦμε νά μᾶς νουθετεῖ καί νά μᾶς καθοδηγεῖ. Τόν ἀκούσαμε καί σήμερα νά μᾶς προτρέπει νά ζη-τοῦ-με καί νά ἐπιδιώκουμε τά ὑψηλότερα χαρίσματα.

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔχουμε ἀπό τή φύση μας φιλοδοξίες. Ἐπιδιώ-κου-με νά ἀποκτήσουμε ἀγαθά καί χα-ρίσματα πού ἔχουν ἄλλοι συνάν-θρω-ποί μας, τούς ὁποί-ους μάλιστα κάποιες φορές ζηλεύουμε ἤ καί φθο-νοῦ-με γι᾽ ὅσα ἔχουν.

Ὅμως ὁ Θεός ἔδωσε σέ ὅλους μας χαρίσματα, μᾶς λέγει σήμερα ὁ ἀπόστολος Παῦλος, γι᾽ αὐτό καί δέν πρέπει νά ἀσχολούμεθα μέ τό τί ἔχουν οἱ ἄλλοι, ἀλλά μέ τό τί μποροῦμε νά ἀποκτήσουμε ἐμεῖς. Καί ὅλοι ἔχου-με τή δυνατότητα νά ἀποκτή-σου-με, ἄν ἀγωνισθοῦμε καί προ-σπα-θήσουμε, τό μεγαλύ-τε-ρο ἀπό ὅλα τά χαρίσματα. Καί αὐτό δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τήν ἀγά-πη, ἡ ὁποία εἶναι ἀνώτερη ἀπό κά-θε χάρη, ἀνώτερη ἀπό κάθε ἀρετή, γιατί μᾶς κάνει νά ὁμοιάζουμε μέ τόν Θεό, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀγάπη.

Γι᾽ αὐτό καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος μᾶς συστήνει: «ζηλοῦτε τά χαρί-σμα-τα τά κρείττονα». Δέν θά πρέ-πει δηλαδή νά ζηλεύουμε τά χαρί-σματα πού ἔχουν οἱ ἀδελφοί μας. Δέν θά πρέπει, δηλαδή, νά ζηλεύ-ου-με αὐ-τούς πού θεραπεύουν ἀν-θρώπους ἤ μιλοῦν ὅλες τίς γλῶσ-σες ἤ ἑρμηνεύουν τόν λόγο τοῦ Θεοῦ.

Ὅλα αὐτά εἶναι καλά καί ὠφέ-λιμα, ἀλλά πά-νω ἀπό αὐτά εἶναι ἡ ἀγάπη, καί αὐτήν θά πρέπει νά ἐπιδιώκουμε καί νά προσπαθοῦμε νά ἀποκτή-σουμε ὅλοι μας.

Αὐτήν τήν ἀγάπη διέθεταν μαζί καί μέ ἄλλα χαρίσματα οἱ ἑορτα-ζόμενοι σήμερα ἅγιοι προστάτες τῆς ἐνορίας σας, οἱ ἅγιοι Ἀνάρ-γυροι Κοσμᾶς καί Δαμιανός.

Ἰατροί οἱ δύο τι-μώ-με-νοι ἅγιοι, δέν ἀν-τι-μετώπισαν τήν ἐπι-στή-μη καί τήν εἰδι-κό-τη-τά τους ὡς ἐπάγ-γελ-μα μόνο ἀλλά καί ὡς δια-κονία στόν συν-άν-θρω-πο. Τήν ἀντι--με--τώ-πισαν ὡς ἔκφραση καί προσφορά ἀγάπης πρός τόν ἀδελφό τους, ἔστω καί ἐάν δέν τόν γνώ-ρι-ζαν, ἔστω καί ἐάν ἁ-πλῶς τόν συνά-ντη-σαν στόν δρόμο, ὅπως συνέ-βη μέ τόν καλό Σαμα-ρεί-τη.

Αὐτοί ἔσπευ-δαν σέ ὅσους εἶχαν ἀνάγκη, ἔσπευ-δαν κυρίως σέ ἐκεί-νους πού δέν εἶχαν τά χρήματα γιά νά ἐπι-σκεφθοῦν ἕναν ἰατρό καί προσέ-φε-ραν τίς γνώ-σεις τους, προσέ-φε-ραν τή βοήθειά τους, χω-ρίς νά ζητοῦν ἀνταπόδοση.

Τήν ἀντα-πόδοση ὅμως πού δέν περίμεναν ἀπό τούς ἀνθρώπους, τήν ἔλα-βαν ἀπό

τόν Θεό. Διότι ὁ Θεός, ὅπως μᾶς δίδαξε ὁ Χρι-στός μέ τήν παραβολή τῶν ταλάντων, προσ-θέ-τει τάλαντα σέ ἐκείνους τούς δούλους του οἱ ὁποῖοι ἀξιο-ποιοῦν καί καλ-λιεργοῦν ἐκεῖνα πού τούς ἐμπιστεύεται. Καί οἱ ἅγιοι Ἀνάργυροι ἀξιοποίησαν καί καλ-λι-έρ--γησαν τό τάλαντο τῶν γνώσεων καί τῆς ἰατρικῆς ἐπιστή-μης καί ἀπέδωσαν τούς καρ-πούς ὄχι στόν ἑαυτό τους ἀλλά στόν Θεό. Γι᾽ αὐτό καί ὁ Θεός στό ἕνα τους τάλαντο τούς πρόσ--θεσε καί ἄλλο ἕνα, τό χάρισμα τῶν θαυ-μά-των, τούς ἔδωσε δη-λα-δή τή χάρη του, ὥστε νά μποροῦν νά θερα-πεύουν ὄχι μόνο μέ τήν ἐπιστήμη τους τίς ἀσθέ-νειες τῶν ἀνθρώπων, ἀλλά καί μέ τή χάρη του τίς ἀνία-τες ἀσθένειες πού δέν θερά-πευε ἡ ἐπιστήμη τους.

Ἀλλά ἐπειδή καί αὐτό τό χάρισμα τῶν θαυ-μά-των καί τῶν ἰάσεων τό διαχειρίσθηκαν οἱ ἅγιοι Ἀνάρ-γυ-ροι μέ σύνεση καί ταπείνωση καί δέν τό χρησιμοποίησαν γιά τήν προ--σωπική τους προβολή καί δό-ξα, γι᾽ αὐτό ὁ Θεός τούς ἔδωσε καί ἕνα ἀκόμη χάρισμα, τούς κατέ-στη-σε κλη-ρο-νόμους τῆς βασιλείας του καί μετόχους τῆς αἰωνίου ζωῆς, καί τούς ἀξίωσε νά ἀπολαμ-βά-νουν τήν τιμή καί τή δό-ξα ὄχι μόνο στόν οὐ-ρανό ἀλλά καί στή γῆ, ὅπου συνε-χίζουν νά ἐπι-τε-λοῦν θαύ-ματα μέ τή χά-ρη του.

Τιμώντας τους, λοιπόν, σήμερα ἄς παρακινηθοῦμε ἀπό τό παρά-δειγμα τῆς ἀγάπης τους καί ἄς ἀγωνισθοῦμε νά κατακτήσουμε καί ἐμεῖς αὐτό τό μέγα χάρισμα, τό ὁποῖο μᾶς ἀνυψώνει μέχρι τόν θρόνο τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ἡ ἀγάπη, καί ζητᾶ ἀπό μᾶς τήν ἀγάπη τόσο πρός Ἐκεῖνον ὅσο καί πρός τούς ἀδελφούς μας.

Δέν ἔχει σημασία ἄν ἐμεῖς δέν μποροῦμε νά προσφέρουμε τήν ἀγάπη μέ τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο τήν προσέφε-ραν οἱ ἅγιοι Ἀνάρ-γυροι, μποροῦμε ὅμως νά τήν προσ-φέρουμε μέ ὅποιον τρόπο ἔχει τή δυνατότητα ὁ καθένας μας, ὥστε δι᾽ αὐτῆς νά ἀξιωθοῦμε τῆς σω-τη-ρίας καί νά γίνουμε κληρο-νό-μοι τῆς αἰω-νίου ζωῆς, ὅπως ἔγιναν καί οἱ τιμώμενοι ἅγιοι Ἀνάρ-γυροι, οἱ ἅγιοι Κοσμᾶς καί Δαμιανός.Εἶχαν τήν ἐπιστήμη, ἀλλά αὐτή τήν ἐπιστήμη τήν ἀξιοποίησαν ὄχι γιά νά βγάλουν τά πρός τό ζῆν ἀλλά γιά νά βοηθήσουν τόν συνάνθρωπο. Ἔτσι αὐτή τήν ἐπιστήμη, τήν κατ᾽ ἄνθρωπο, τήν αὔξησε ὁ Θεός μέσα στή χάρη πού τούς ἔδωσε, τή χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος, γιά νά ἐπιτελοῦν καί ἐν ζωῇ θαύματα ἀλλά καί τώρα πού βρίσκονται στόν οὐρανό νά θεραπεύουν ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι προστρέχουν μέ ἐμπιστοσύνη στή χάρη τήν ὁποία ἔχουν καί ζητοῦν τή βοήθεια γιά τίς ἀσθένειές τους. Καί πράγματι τήν λαμβάνουν, ἀδελφοί μου.

Ἄς τήν ἐπιζητήσουμε καί ἐμεῖς αὐτή τή χάρη μέ ταπείνωση καί πάνω ἀπό ὅλα μέ τήν ἀγάπη πού διέθεταν οἱ ἅγιοι Ἀνάργυροι.